

Veďte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Předschválená reorganizace

Reorganizace je dle insolvenčního zákona[1] jedním ze způsobů řešení úpadku dlužníka.[2] Reorganizaci insolvenční zákon definuje jako zpravidla postupné uspokojování pohledávek věřitelů při zachování provozu dlužníkovy závodu, zajištěného opatřeními k ozdravení hospodaření tohoto závodu podle insolvenčním soudem schváleného reorganizačního plánu s průběžnou kontrolou jeho plnění ze strany věřitelů.[3]

RANDA HAVEL ■ LEGAL

Z insolvenčního zákona vyplývá, že reorganizace může proběhnout standardním způsobem i mnohem efektivnější a rychlejší formou tzv. *předschválené reorganizace* (též předjednaná, předbalená či pre-packed reorganizace) dle § 148 odst. 2 insolvenčního zákona. *Předschválenou reorganizaci* lze jednoduše charakterizovat jako reorganizaci, na které se dlužník a jeho nejvýznamnější věřitelé dohodnou předem, tj. ještě před zahájením samotného insolvenčního řízení.

Přípustnost předschválené reorganizace

Všeobecně platí, že prostřednictvím reorganizace nelze řešit jakýkoli úpadek či jakýkoli hrozící úpadek. Reorganizací tak nelze za žádných okolností řešit úpadek nepodnikatelů či podnikatelů, kteří jsou právníckými osobami v likvidaci, obchodníky s cennými papíry nebo osobami oprávněnými k obchodování na komoditní burze.[4]

Reorganizace je určena primárně pro větší podnikatele, konkrétně pro podnikatele, jejichž roční úhrn čistého obrátu za poslední účetní období dosáhnul alespoň částky 50 mil. Kč, nebo pro podnikatele, kteří mají alespoň 50 zaměstnanců v pracovním poměru.[5] Toto omezení se však nepoužije právě v případě *předschválené reorganizace*. [6] Možnost řešit úpadek nebo hrozící úpadek formou předschválené reorganizace je tak otevřená i pro podnikatele, jejichž roční úhrn čistého obrátu za poslední účetní období je nižší než 50 mil. Kč a kteří mají méně než 50 zaměstnanců v pracovním poměru.

Návrh na předschválenou reorganizaci a reorganizační plán

O *předschválené reorganizaci* hovoříme v případě, kdy dlužník společně s insolvenčním návrhem, ve kterém jako způsob řešení úpadku navrhuje reorganizaci, předloží reorganizační plán. Tento reorganizační plán musí být přijat alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů, v obou případech počítanou podle výše jejich pohledávek.[7] Při hlasování o schválení reorganizačního plánu platí, že každá koruna pohledávky má váhu jednoho hlasu; rozhodující je tak počet hlasujících věřitelů a výše jejich pohledávek.[8] Hlasování je značně formalizované, neboť nepostačuje jakýkoliv projev věřitele, z něhož je bezpochyby patrný jeho souhlas s předloženým reorganizačním plánem. Zákon vyžaduje, aby věřitel hlasoval výlučně prostřednictvím hlasovacího lístku,[9] jehož náležitosti stanoví prováděcí právní předpis.[10]

Při *předschválené reorganizaci* tedy příprava a samotné schvalování reorganizačního plánu probíhá ještě před zahájením insolvenčního řízení a klade značné nároky na vyjednávací schopnosti dlužníka. Dlužník totiž potřebuje nejen získat souhlas potřebného počtu věřitelů, ale musí také zamezit tomu, aby u svých věřitelů vyvolal dojem, že jeho finanční situace je natolik kritická, že by tím takového věřitele motivoval k podání (za daných okolností předčasného a jistě nežádoucího) věřitelského návrhu na zahájení insolvenčního řízení. Dlužník by v takovém případě sice mohl následně podat k soudu návrh na povolení *standardní reorganizace*[11] a využít svého přednostního práva sestavit reorganizační plán,[12] na jeho schválení však už insolvenční zákon klade daleko přísnější požadavky.

Při *standardní reorganizaci* jsou nezajištění věřitelé rozděleni do skupin tak, aby v každé skupině byli věřitelé se zásadně shodným právním postavením a shodnými hospodářskými zájmy.[13] Každý zajištěný věřitel tvoří vlastní skupinu.[14] Proto, není-li reorganizační plán schválen způsobem stanoveným v § 148 odst. 2 insolvenčního zákona před zahájením insolvenčního řízení, schvaluje se podle těchto skupin, přičemž soud reorganizační plán schválí pouze za předpokladu, že jej přijala každá skupina věřitelů,[15] tedy i každý zajištěný věřitel.[16] Reorganizační plán se v dané skupině věřitelů považuje za přijatý, pokud se pro jeho přijetí vyslovila většina hlasujících věřitelů skupiny, jejíž pohledávky představují nejméně polovinu celkové jmenovité hodnoty pohledávek hlasujících věřitelů této skupiny.[17] To znamená, že v rámci každé skupiny je třeba získat většinu věřitelů (většinu „hlav“), kteří současně mají alespoň polovinu výše pohledávek těch věřitelů, kteří hlasovali.

- *Příklad: Představme si, že v dané skupině je celkem 5 věřitelů (A, B, C, D, E). Věřitel A má pohledávku za 5 mil. Kč a každý z věřitelů B – E pohledávku za 1 mil. Kč. V této situaci bude pro získání souhlasu této skupiny věřitelů s reorganizačním plánem třeba získat (i) souhlas alespoň 3 věřitelů a současně (ii) souhlas věřitelů, kteří mají pohledávky v součtu alespoň za 4,5 mil. Kč. V důsledku je tedy třeba souhlas věřitele A (který sám má pohledávku v dostatečné výši 5 mil. Kč) a souhlas jakýchkoliv 2 dalších věřitelů B – E.*

Při *předschválené reorganizaci* je schvalování reorganizačního plánu mnohem jednodušší a z pohledu průběhu samotného insolvenčního řízení i rychlejší, neboť celý složitý proces schvalování reorganizačního plánu podle příslušných skupin neprobíhá a hlasování probíhá „pouze“ ve dvou skupinách věřitelů (zajištění věřitelé a nezajištění věřitelé). Jak už bylo uvedeno, při *předschválené reorganizaci* se vyžaduje přijetí reorganizačního plánu alespoň polovinou všech zajištěných věřitelů a alespoň polovinou všech nezajištěných věřitelů, v obou případech počítanou pouze podle výše jejich pohledávek (bez ohledu na počet „hlav“).

- *Příklad: Zůstaneme-li u příkladu uvedeného výše, v případě předschválené reorganizace má věřitel A s pohledávkou ve výši 5 mil. Kč možnost přehlasovat ostatní 4 věřitele v téže skupině, kteří společně mají pohledávky pouze za 4 mil. Kč.*

Reorganizační plán (ať už přijatý věřiteli před podáním insolvenčního návrhu jednodušší procedurou, nebo přijatý složitější procedurou po podání insolvenčního návrhu) následně podléhá ještě schválení ze strany insolvenčního soudu.[18]

Volba insolvenčního správce přísluší dlužníkovi

Mezi výhody *předschválené reorganizace* lze zařadit možnost zvolit si vlastního insolvenčního správce[19] a taktéž znalce pro ocenění závodu.[20] Zejména osoba insolvenčního správce je s ohledem na rychlost a průběh insolvenčního řízení zcela zásadní, dlužník by měl volbu insolvenčního správce vždy předem pečlivě zvážit. Volba insolvenčního správce a znalce pro ocenění závodu není povinnou součástí návrhu na zahájení insolvenčního řízení ani návrhu na povolení reorganizace. V případě *předschválené reorganizace* však lze doporučit určení těchto osob již na samém počátku

celého procesu, protože je v zájmu dlužníka zvolit takového insolvenčního správce i znalce pro ocenění závodu, o kterých je přesvědčen, že budou pracovat rychle a efektivně.

Zpráva o reorganizačním plánu - vyhotovovat či nikoli?

Zpráva o reorganizačním plánu je dokument, který obsahuje dostatečné informace o reorganizačním plánu, přičemž samotný reorganizační plán či jeho shrnutí včetně zhodnocení dopadů plánu na věřitele jsou její součástí. Strukturu a minimální obsahové náležitosti zprávy o reorganizačním plánu stanoví prováděcí vyhláška[21]. Zde doporučujeme předepsanou strukturu zprávy striktně dodržet. Povinnost zpracovat a předložit tuto zprávu věřitelům je ukládána každému předkladateli reorganizačního plánu, nicméně ze zákona jednoznačně nevyplývá, zda se tato zpráva zpracovává a předkládá i v případě *předschválené reorganizace*. [22]

Z ustanovení § 345 insolvenčního zákona vyplývá, že o přijetí reorganizačního plánu před podáním insolvenčního návrhu, tedy v případě *předschválené reorganizace*, mohou věřitelé hlasovat, pokud měli dopředu možnost seznámit se s informacemi, které svým obsahem a rozsahem odpovídají informacím, které by měly být obsaženy ve zprávě o reorganizačním plánu. Zpráva o reorganizačním plánu se výslovně nevyžaduje. Pro rozhodování věřitelů o přijetí reorganizačního plánu *předschválené reorganizace* proto dle našeho názoru není formálně nezbytné zpracovat zprávu o reorganizačním plánu. Nezbytné však je věřitelům poskytnout informace ve stejném rozsahu, v jakém jsou vyžadovány pro zprávu o reorganizačním plánu. Nelze vyloučit, že insolvenční soud následně svolá schůzi věřitelů pouze za účelem opětovného schválení reorganizačního plánu; v takovém případě již bude vyhotovení zprávy o reorganizačním plánu nepochybně vyžadováno.

Za této situace jsme přesvědčeni, že v řadě případů *předschválených reorganizací* bude vhodné zprávu o reorganizačním plánu zpracovat navzdory pochybnostem o tom, zda je to zákonem vůbec vyžadováno. Připomínáme, že věřitelům je třeba poskytnout informace v rozsahu vyžadovaném pro zprávu o reorganizačním plánu. Jestliže dlužník tyto informace stejně musí připravit, jejich zpracování ve formě zprávy o reorganizačním plánu by nemělo představovat zásadní problém.

Závěr

S ohledem na shora uvedené je zřejmé, že úpadek dlužníka - podnikatele - nemusí vždy znamenat jeho řízený zánik prostřednictvím konkursu. Jak jsme totiž uvedli, předjednaná reorganizace představuje možnost, jak upadnuvšího dlužníka postavit zpátky na nohy, a zajistit tak nejen jeho budoucí fungování, ale zejména zajistit vyšší míru uspokojení jeho věřitelů. Právě uvedené by dle našeho názoru mělo být motivací pro všechny věřitele k pozitivnímu postoji k reorganizaci, neboť obecně je míra uspokojení věřitelů v rámci konkursu velice nízká - cca 4,5 % u nezajištěných věřitelů a cca 25 % u zajištěných věřitelů. [23]

Přes všechny výše uvedené výhody je *předschválená reorganizace* v praxi využívána zřídka, a to zejména v případech, kdy nejsou splněny kvantitativní zákonné podmínky pro realizaci klasické reorganizace (obrat a počet zaměstnanců).

Mgr. Pavel Mlíkovský,

advokát

Mgr. Ing. Jakub Zubáň,
advokátní koncipient

[ŘANDA HAVEL LEGAL advokátní kancelář s.r.o.](#)

Truhlářská 13-15
110 00 Praha 1

Tel.: +420 222 537 500 - 501

Fax: +420 222 537 510

e-mail: office.prague@randalegal.com

-
- [1] Zákon č. [182/2006](#) Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „insolvenční zákon“).
- [2] Viz § 4 odst. 1 písm. b) insolvenčního zákona.
- [3] Viz § 316 odst. 1 insolvenčního zákona.
- [4] Viz § 316 odst. 3 insolvenčního zákona.
- [5] Viz § 316 odst. 4 insolvenčního zákona.
- [6] Viz § 316 odst. 5 insolvenčního zákona.
- [7] Viz § 148 odst. 2 insolvenčního zákona.
- [8] Hásová, J. a kol. Insolvenční zákon. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, 2014, s. 516
- [9] Viz § 346 odst. 2 insolvenčního zákona.
- [10] Viz § 50 odst. 3 insolvenčního zákona ve spojení s § 19 vyhlášky č. [311/2007](#) Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona, ve znění pozdějších předpisů.
- [11] Viz § 317 odst. 1 insolvenčního zákona.
- [12] Viz § 339 insolvenčního zákona.
- [13] Viz § 337 insolvenčního zákona; rozdělení věřitelů do jednotlivých skupin musí obsahovat reorganizační plán.
- [14] Viz § 337 odst. 2 písm. a) insolvenčního zákona.
- [15] Viz § 348 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona.
- [16] Výjimku z uvedeného pravidla upravuje § 348 odst. 2 insolvenčního zákona.
- [17] Viz § 347 odst. 1 insolvenčního zákona.
- [18] Viz § 348 insolvenčního zákona.
- [19] Viz § 25 odst. 1 insolvenčního zákona.
- [20] Viz § 153 odst. 2 insolvenčního zákona.
- [21] Viz § 24a a přílohu vyhlášky č. [311/2007](#) Sb., o jednacím řádu pro insolvenční řízení a kterou se provádějí některá ustanovení insolvenčního zákona, ve znění pozdějších předpisů.
- [22] Viz § 343 odst. 3 insolvenčního zákona, dle kterého se tato zpráva předkládá nejpozději 15 dnů před termínem konání schůze věřitelů, která má rozhodnout o přijetí reorganizačního plánu. Při

předschválené reorganizaci však schvalování probíhá před zahájením insolvenčního řízení, a schůze věřitelů ani jiný věřitelský orgán tak zatím neexistují.

[23] Nezajištění věřitelé mají mizivé šance na peníze – další závěry ze statistických šetření [online]. 28.1.2015 [cit. 13.10.2015]. Dostupný na www, k dispozici >>> [zde](#).

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Přičitatelnost jednání třetích osob dlužníkovi pro účely posouzení neúčinnosti: ano nebo ne?](#)
- [Srážka za prodej v insolvenci při ocenění majetkové podstaty](#)
- [Smlouvy o vzájemném plnění v insolvenci – judikaturní závěry](#)
- [Odpovědnost členů statutárního orgánu za nepodání insolvenčního návrhu včas](#)
- [Úmyslně zkracující právní jednání mezi dlužníkem a osobou blízkou](#)
- [Nejvyšší soud ČR: Úhrada úroků ze zápůjčky jako zvýhodňující jednání? Klíčový výklad k § 241 odst. 5 písm. b\) insolvenčního zákona](#)
- [K postavení zajištěného věřitele v insolvenčním řízení](#)
- [K \(ne\)způsobilosti notářského zápisu jako exekučního titulu pro nařízení exekuce prodejem zástavy](#)
- [Promlčení pracovněprávních pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou](#)
- [Preventivní restrukturalizace](#)
- [Odpovědnost státu za nesprávný úřední postup exekutora: Je stát skutečně „posledním dlužníkem“?](#)